

พร้อมกับการให้คำสอน จงให้อภัยและมีเมตตาด้วย

ให้พรและรับพร และบ้านของลูกจะกลายเป็นอาศรม

วันนี้บัพาดาได้เห็นเส้นของความบริสุทธิ์บนหน้าผากของลูกๆทุกคน เพราะรากฐานของชีวิตบราห์มินคือความบริสุทธิ์ ลูก
รู้ไหมว่าเส้นของความบริสุทธิ์คืออะไร? ทุกคนรักความบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์เป็นแม่ของความสุข ความสงบ ความรัก และ
ความปิติสุข ความบริสุทธิ์เป็นเครื่องประดับที่แท้จริงของชีวิตมนุษย์ หากไม่มีความบริสุทธิ์ ชีวิตมนุษย์ก็ไม่มีคุณค่า ลูก
สามารถเห็นได้ว่าเทพมีความบริสุทธิ์ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงมีค่าควรแก่การเคารพและกราบไหว้บูชา เมื่อไม่มีความ
บริสุทธิ์ นี่คือนิยามของชีวิตมนุษย์อย่างที่คุณเห็นในทุกวันนี้ บัพาดาได้ให้พรนี้กับลูกทุกคนสำหรับชีวิตบราห์มินของลูก: ขอให้ลูก
บริสุทธิ์ ขอให้ลูกเป็นโยคี, กิจกรรม พลติกรรม และใบหน้าของดวงวิญญาณที่มีความบริสุทธิ์จะเปล่งประกาย เหตุนี้เอง
ความบริสุทธิ์จึงทำให้ชีวิตของลูกสูงส่ง แท้จริงแล้วรูปดั้งเดิมของลูกทุกคนคือความบริสุทธิ์ รูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูกคือ
ความบริสุทธิ์เช่นกัน คุณสมบัติพิเศษของดวงวิญญาณเหล่านี้คือ บุคลิกภาพของความบริสุทธิ์จะปรากฏให้เห็นอยู่เสมอใน
ชีวิตของพวกเขา ความจริงแท้ของความบริสุทธิ์และความสูงส่งของความบริสุทธิ์จะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าและใน
กิจกรรมของดวงวิญญาณเช่นนั้น เส้นเหล่านี้คือเครื่องประดับของชีวิตของลูก ความจริงก็คือ: "ฉัน ดวงวิญญาณ" - นี่คือนิยาม
รูปดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของฉัน ด้วยการมีสำนึกนี้ ลูกจะกลับมาทรงพลัง ความสูงส่งคือ: ตัวลูกเองมีความเคารพตน
เอง และลูกก็เคลื่อนไปโดยให้ความเคารพต่อทุกคน บุคลิกภาพคือ: มีความพอใจและความสุขอยู่เสมอ ตัวลูกเองพอใจ
และลูกทำให้ผู้อื่นพอใจ นอกจากนี้ยังมีการบรรลุผลมากมายผ่านความบริสุทธิ์ ลูกรู้หรือไม่ว่าบัพาดาได้ให้การบรรลุผล
อะไรกับลูกทุกคน? ท่านได้เติมเต็มลูกด้วยสมบัติที่มีค่ามากมายเพียงใด? หากลูกได้รักษาการบรรลุผลเหล่านี้ไว้ในสำนึก
รู้ของลูกแล้ว ลูกก็จะกลับมาเต็มเปี่ยม

สมบัติประการแรกที่ลูกได้รับคือสมบัติที่มีค่าของความรู้ ซึ่งจะทำให้ลูกเป็นอิสระจากความทุกข์และความไม่สงบในขณะที่
ดำเนินชีวิตของลูก ลูกกลับมาเป็นอิสระจากความคิดที่ไร้สาระ ความคิดเชิงลบ ความคิดที่เป็นบาป และการกระทำที่เป็น
บาป หากลูกมีความคิดที่ไร้สาระหรือเป็นบาปใดๆ โดยการใช้พลังแห่งความรู้ ลูกก็จะกลับมามีชัยชนะ

สมบัติประการที่สองคือการจดจำระลึกถึงหรือโยคะ ซึ่งจะทำให้ลูกได้รับพลัง และบนพื้นฐานของพลังทั้งหมดนั้น ลูก
สามารถเอาชนะปัญหาและอุปสรรคทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย

สมบัติประการที่สามคือดาร์นา ซึ่งจะทำให้ลูกได้มาซึ่งคุณธรรมทั้งหมด และสมบัติที่สี่คืองานรับใช้ โดยการทำงานรับใช้
ลูกจะได้รับพรจากผู้ถูกรับใช้ และลูกได้รับความสุขด้วย

ลูกทุกคนได้รับสมบัติที่มีค่ามากมายเหล่านี้จากพ่อ พ่อให้สมบัติที่เท่าเทียมกันแก่ลูกทุกคน ไม่ใช่ว่าท่านให้สมบัติแก่ใคร
บางคนน้อยกว่าและให้สมบัติแก่คนอื่นมากกว่า แต่ความแตกต่างอยู่ที่ผู้รับสมบัตินั้นไว้ ลูกบางคนได้รับสมบัติและกิน
ดื่ม สนุกสนาน และใช้ทุกสิ่งเพื่อความสนุกสนานไปจนหมด ลูกบางคนกิน ดื่ม และสนุกสนาน และยังสะสมอีกด้วย ลูก
บางคนใช้ทุกสิ่ง แต่พวกเขายังคงเพิ่มพูนสมบัติเหล่านั้นอยู่เรื่อยๆ กฎสำคัญในการเพิ่มสมบัติเหล่านั้นคือการใช้เพื่อตัว
เองและเพื่อผู้อื่น ผู้ที่ใช้ประโยชน์จากสมบัติเหล่านี้ก็จะเพิ่มพูนขึ้น ดังนั้น จงถามตนเองว่า ฉันได้สะสมสมบัติพิเศษเหล่านี้
หรือไม่? ลูกได้สะสมไว้หรือไม่? ลูกจะพูดว่าอย่างไร? พูดว่าสะสมไหม? หรือว่าสะสมเพียงเล็กน้อยเท่านั้น? ผู้ที่สะสม
สมบัติเหล่านี้ไว้จะอยู่อย่างเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ ดุสิ อะไรก็ตามที่เต็มเปี่ยมจะไม่สั่นคลอน เมื่อมันไม่เต็มเปี่ยม มันก็จะสั่น
คลอน อะไรก็ตามที่ไม่เต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์ก็จะสั่นคลอน ที่นี้เช่นกัน หากลูกไม่ได้เต็มเปี่ยมไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด
ก็จะมีปัญหานี้ จงมีความซาบซึ้งอยู่เสมอว่าสมบัติที่มีค่าของพ่อเป็นสิทธิโดยกำเนิดของลูก พ่อให้สมบัติเหล่านั้น
แก่ลูกและลูกก็รับมันไป ดังนั้น สมบัติทั้งหมดเป็นของใคร? สมบัติทั้งหมดเป็นของลูกใช่หรือไม่? ผู้ที่มีสมบัติที่มีค่าเหล่านี้
จะอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก เจ้าชายน้อย ซึ่งเป็นลูกของราชา ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าพ่อของเขามีสมบัติอะไร แต่เขาก็ยังมึน
ความซาบซึ้งว่าสมบัติของพ่อเป็นสมบัติของเขา และเขาก็มีความสุขที่ได้เป็นเจ้าของสมบัติเหล่านั้น ถ้าหากมีความสุขเพียง

เล็กน้อย อะไรคือสาเหตุของสิ่งนั้น? พอให้สมบัติกับลูก ลูกได้ยินบาบาแล้ว อย่างไรก็ตาม ประเภทหนึ่งคือผู้ที่รับฟัง ส่วนอีกประเภทหนึ่งคือผู้ที่ซึมซับสมบัติเหล่านั้นเข้าไปในตนเอง ดังนั้น ผู้ที่ซึมซับสมบัติเหล่านั้นจึงเป็นผู้ที่อยู่อย่างซาบซึ้ง

วันนี้มีลูกใหม่มา บัพดาดาขอแสดงความยินดีกับลูกๆ ผู้โชคดีทุกคนสำหรับโชคของลูก ลูกได้ตระหนักรู้ในโชคของลูกแล้วหรือยัง? ลูกได้ตระหนักรู้ในโชคนั้นไหม? ลูกได้รับความรักจากพระเจ้า ความรักที่ไม่มีวันสูญสลาย ซึ่งไม่ได้คงอยู่เพียงแค่ชาติเกิดเดียว สำหรับความรักนี้จะคงอยู่ตลอดไปเป็นเวลาหลายชาติเกิด เพราะช่วงเวลาที่ลูกกำลังผ่านอยู่ในตอนนี้ เป็นช่วงเวลาแห่งโชคของยุคบรรจบกันด้วยเช่นกัน ยุคทองกล่าวว่าเป็นยุคแห่งโชค แต่ยุคบรรจบกันนี้ยังมีโชคมากกว่านั้นอีก เพราะเหตุใด? มีเพียงยุคบรรจบกันนี้เท่านั้นที่ลูกได้รับพรและมรดกของโชคจากพ่ออยู่เสมอ ดังนั้น ในยุคบรรจบกันนี้ ในช่วงเวลาของโชคเช่นนี้ ลูกทุกคนก็ได้มาถึงที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในโชคของลูก บัพดาดาจะบอกกับลูกๆ ถึงวิธีที่จะเพียรพยายามอย่างง่ายดาย เพราะลูกต้องการอะไรที่ง่ายดายใช่ไหม? ลูกไม่ต้องการอะไรที่ยากใช่ไหม? ลูกๆ เหล่านี้พบวิธีที่ง่ายดายในการสร้างโชคของพวกเขาแล้ว ลูกได้รับสิ่งนั้นแล้วใช่ไหม? มันง่ายที่สุดเลย อย่าได้ทำอะไรอย่างอื่น แต่ทำแค่เพียงสิ่งเดียวเท่านั้น ลูกสามารถทำสิ่งเดียวได้ใช่ไหม? พูดว่า "ได้" หรือ "ไม่ได้" พูดว่า "ฮาจี" ดังนั้นวิธีที่ง่ายที่สุดคือจากเวลาอมฤต ใครก็ตามที่ลูกพบ จงรับพรจากเขาและให้พรแก่เขา แม้ว่าจะมีคนโกรธเข้ามา ลูกก็เพียงแค่ให้พรแก่เขาและรับพรจากเขา เพราะพรเป็นเครื่องมือที่ง่ายดายสำหรับความเพียรพยายามอย่างเข้มข้นจริงๆ เช่นเดียวกับที่ในทางวิทยาศาสตร์ จรวดก็ทำหน้าที่ของมันได้อย่างรวดเร็วมาก ในทำนองเดียวกัน การให้พรและรับพรก็เป็นวิธีที่ง่ายดายมากในการก้าวไปข้างหน้า ในเวลาอมฤต ให้รับพรจากพ่อด้วยการมีการจดจำระลึกถึงอย่างง่ายดาย และตลอดทั้งวันจงให้พรและรับพร ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ไหม? หากลูกทำสิ่งนี้ได้ ให้ยกมือขึ้น ลูกจะอย่างไรหากมีคนปรารณาร้ายต่อลูก? ถ้ามีใครบางคนมารบกวนลูกแล้วแล้วแล้วลูกจะทำอย่างไร? ดุสิ ลูกเป็นผู้ประทาน เป็นลูกของพระเจ้า เป็นลูกของผู้ประทาน ลูกเป็นนายผู้ประทานใช่หรือไม่? แล้วหน้าที่ของผู้ประทานคืออะไร? คือการให้ ดังนั้นสิ่งที่ดีที่สุดคือการให้พร ไม่สำคัญว่าใครจะเป็นอย่างไร เขายังคงเป็นพี่น้องชายหญิงของลูก ลูกของพระเจ้าคือพี่น้องชายหญิงของลูกใช่หรือไม่? ดังนั้นบุคคลอื่นคือลูกของพระเจ้า พี่น้องชายหญิงของพระเจ้าของลูก แล้วลูกจะให้อะไรแก่บุคคลนั้น? ความปรารณาร้ายหรือ? พ่อเคยมีความปรารณาร้ายหรือไม่? ท่านจะทำสิ่งนั้นหรือไม่? ท่านทำอย่างนั้นหรือไม่? ทำหรือไม่? พูดว่าทำหรือไม่? แล้วลูกจะอยู่อย่างมีความสุขมาก (เมื่อลูกไม่มีความปรารณาร้าย) เพราะเหตุใด? เพราะลูกให้พรแก่ผู้ที่มีความปรารณาร้ายต่อลูก แล้วไม่ว่าพวกเขาจะให้สิ่งนั้นหรือไม่ ลูกก็เพียงแค่รับพรต่อไป แล้วทำไมจะต้องมีความสุข? บัพดาดาจะให้พรแก่ลูกๆ ที่มาพรหนึ่ง หากลูกจดจำพรนี้ ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอ บาบาควรจะบอกลูกใหม่พรนั้นคืออะไร? ลูกจะฟังสิ่งนี้ไหม?

พรนั้นคือ: หากมีใครทำให้ลูกเป็นทุกข์ โศกเศร้า เสียใจ จงอย่ารับมันไว้ พวกเขาอาจทำให้ลูกเป็นทุกข์ แต่ลูกต้องไม่รับมันไว้ คนที่ก่อให้เกิดสิ่งนี้ ก็ได้ก่อให้เกิดสิ่งนี้ แต่ลูกเองต่างหากที่เป็นคนรับมันไว้ใช่หรือไม่? ผู้ประทานไม่ใช่ผู้รับ ถ้าพวกเขาให้สิ่งที่ไม่ดีแก่ลูก ถ้าพวกเขาให้ความทุกข์หรือความไม่สงบแก่ลูก นั่นคือสิ่งที่ไม่ดีใช่หรือไม่? ลูกชอบความทุกข์ไหม? ลูกไม่ชอบความทุกข์ใช่ไหม? ดังนั้น มันก็เป็นสิ่งที่ไม่ดีใช่หรือไม่? ดังนั้น ลูกจะรับสิ่งที่ไม่ดีนั้นหรือไม่? ถ้ามีใครให้สิ่งที่ไม่ดีกับลูก ลูกจะรับสิ่งนั้นไว้ไหม? ลูกจะรับไหม? ลูกจะไม่รับ แล้วทำไมลูกถึงรับมันล่ะ? ลูกรับมันไว้ใช่ไหม? ถ้าลูกรับความทุกข์ แล้วใครคือคนที่กลับมาไม่มีความสุข? เป็นลูกที่กลับมาไม่มีความสุขหรือเป็นคนอื่นที่ไม่มีความสุข? คนที่รับมันจะต้องไม่มีความสุขมากกว่า ถ้าลูกไม่รับความทุกข์ต่อจากนี้ไป ความทุกข์ของลูกก็จะหายไปครึ่งหนึ่ง ลูกจะไม่รับมันไว้ใช่ไหม? แล้วแทนที่จะเป็นทุกข์ ลูกจะมีความสุขกับผู้นั้นแทน และลูกจะได้รับพรใช่หรือไม่? แล้วลูกจะอยู่อย่างมีความสุขและคลั่งสมบัติแห่งพรของลูกก็จะเต็มเปี่ยมต่อไป ไม่ว่าดวงวิญญาณจะเป็นเช่นไร ลูกเพียงแค่รับพรจากทุกดวงวิญญาณ มีความปรารณาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ บางครั้งเกิดอะไรขึ้น? เมื่อมีใครบางคนทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ลูกพยายามที่จะให้คำสอนแก่เขาหรือเธอ "ฉันจะแก้ไขคนนี้ให้ถูกต้อง" ลูกให้คำสอนพวกเขา ให้คำสอนแก่พวกเขา แต่การให้คำสอนที่สูงส่งคือการให้คำสอนในรูปของการให้อภัย อย่าเพียงแค่ให้คำสอนเท่านั้น จงมีเมตตาและให้อภัยด้วย และจากนั้นจึงให้คำสอนด้วยเช่นกัน จดจำสามคำนี้ไว้: คำสอน เมตตา และให้อภัย หากลูกให้คำสอนแก่คนนั้นในขณะที่มีเมตตา คำสอนของลูกจะได้ผล หากลูกไม่มีเมตตาในการให้คำสอนเหล่านั้น คำสอนเหล่านั้นจะเข้ามาในหูข้างหนึ่งและออกไปในหูอีกข้างหนึ่ง คำสอนเหล่านั้นจะไม่ถูกซึมซับ มันเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกมีประสบการณ์นี้หรือไม่? ลูกไม่ได้กลายเป็นครูของใครใช่ไหม? ลูกรู้ได้อย่างรวดเร็วว่าจะกลายเป็นครูได้อย่างไร แต่ลูกก็ต้องให้อภัยด้วยเช่นกัน: ทั้งสองสิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน มีความเมตตาตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป วิธีที่จะมีเมตตาได้คือมีความปรารณาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ มีคำกล่าวไว้ว่า รักแท้เปลี่ยนแม้กระทั่งหินให้กลายเป็นน้ำ ความรักที่แท้จริง ในทำนองเดียวกัน โดยการให้คำสอนในรูปของ

การให้อภัย สิ่งที่คุณต้องการให้ใครบางคนไม่ทำบางอย่าง หรือให้บางอย่างไม่เกิดขึ้น - ก็จะเกิดขึ้น ผลกระทบจากการให้คำสอนของคุณในขณะที่มีเมตตาจะเปลี่ยนแปลงหัวใจที่แข็งกร้าวของบุคคลอื่น ดังนั้นลูกได้รับอะไร? อย่ารับความทุกข์และอย่าทำให้เกิดความทุกข์ ลูกชอบสิ่งนี้ไหม? ลูกชอบสิ่งนี้ไหม? เวลานี้ อย่ารับความทุกข์ อย่าทำความผิดพลาดนี้ ในเมื่อพ่อไม่ได้ก่อให้เกิดความทุกข์ ลูกก็ต้องทำตามพ่อใช่หรือไม่? ดังนั้น ลูกกำลังทำสิ่งนี้อยู่หรือไม่? บางครั้งลูกคิดว่าใครบางคน เวลานี้ อย่าดูว่าใคร จะมีเมตตา ให้คำสอนด้วยความเมตตา เมื่อลูกดูว่าใครบางคนช้าแล้วช้าเล่า ดวงวิญญาณนั้นจะกลายเป็นเหมือนศัตรูหรือลูกก็จะไม่ชอบคนนั้น ลูกเป็นลูกของพระเจ้าใช่หรือไม่? ดังนั้น เช่นเดียวกับที่พ่อเป็นผู้ชำระล้างผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกไม่สามารถให้ความสุขกับผู้ที่ไม่มีความสุขได้หรือไม่? ตอนนี้ลองทำเช่นนี้เมื่อลูกกลับไป ลูกจะลองทำดูใช่หรือไม่? ดังนั้น ก่อนอื่น บุญเริ่มต้นที่บ้าน หากมีใครในครอบครัวของคุณทำให้ลูกเป็นทุกข์ แม้กระนั้นในตอนนั้นก็อย่ารับความทุกข์นั้นไป ให้พรแก่พวกเขา จะมีเมตตา ก่อนอื่น กลายเป็นเช่นนี้กับสมาชิกในครอบครัวของคุณ ผลกระทบต่อครอบครัวของคุณจะสร้างผลกระทบต่อพื้นที่ (ชุมชน) ของคุณ ชุมชนจะสร้างผลกระทบต่อประเทศ และประเทศจะสร้างผลกระทบต่อโลก มันง่ายใช่หรือไม่? เริ่มจากครอบครัวของคุณ มิฉะนั้น หากมีคนโกรธแม้แต่คนเดียว แล้วบรรยากาศในบ้านของคุณจะรู้สึกเหมือนเป็นอะไร? รู้สึกเหมือนเป็นบ้านหรือเป็นสนามรบ? ลูกชอบไหมในเวลานั้น? ลูกไม่ชอบใช่หรือไม่?

นี่สำหรับลูกทุกคนด้วยเช่นกัน (เช่นเดียวกับแควีโอพี ชาวอเมริกันนั่งอยู่เบื้องหน้าบัปเตตตามัน) กับมิตรร่วมทางและกับเพื่อนร่วมงานของคุณอย่าก่อให้เกิดความทุกข์และอย่ารับความทุกข์ จงให้พรและรับพร หากในเวลาเช่นนั้นลูกพูดด้วยสิทธิ์จากหัวใจของคุณว่า "บาบาของฉัน" "พระเจ้า บาบาของฉัน" นั่นก็กล่าวได้ว่า พระเจ้าปรากฏอยู่เสมอ หากลูกพูดจากหัวใจในเวลาเช่นนั้นด้วยสิทธิ์ว่า "บาบาของฉัน" เมื่อนั้นพ่อพระผู้เป็นเจ้าก็จะมาปรากฏ พ่อมีไว้เพื่ออะไร? ท่านมีอยู่เพื่อลูกๆ และเป็นไปไม่ได้ที่พ่อจะไม่ร่วมมือกับลูกๆที่มีสิทธิ์ เป็นไปไม่ได้! ดังนั้น จงกลับไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงนี้ อย่ากลับไปเหมือนกับที่ลูกมาที่นี่ จงกลับไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง ลูกใช้เงินซื้อตัวเมื่อลูกมาที่นี่ ลูกใช้เงินและให้เวลาของคุณ และลูกเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นใช่หรือไม่? ดังนั้น คุณค่าประการแรกคือเปลี่ยนบ้านของคุณด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเองก่อน จากนั้นจะเกิดการเปลี่ยนแปลงของประเทศและโลก ให้บ้านของคุณกลายเป็นอาศรม อย่าให้เป็นบ้านอีกต่อไป แต่ให้เป็นอาศรม คัมภีร์ยังพูดถึง "กรีฮัสเต อาศรม" (อาศรมในครัวเรือน) อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันไม่มีอาศรมเหล่านั้น อาศรมอยู่แยกจากบ้าน ดังนั้น จงทำให้บ้านของคุณเป็นอาศรม ให้พรและรับพร นี่คือน้ำที่ของอาศรม บ้านของคุณจะกลายเป็นวัด รูปเคารพในวัดทำอะไร? ให้พรใช่หรือไม่? ผู้คนพูดว่าอย่างไรเมื่อพวกเขาไปอยู่เบื้องหน้ารูปเคารพ? "ให้พร!" พวกเขาร้องออกมาว่า: "เมตตา! เมตตา!" แล้วลูกต้องให้สิ่งใด? พร ให้ความรักที่เป็นของพระเจ้า ความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ความรักทางกายภาพ แต่เป็นความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ทุกวันนี้ ความรักที่มีอยู่คือความรักที่เห็นแก่ตัว ไม่มีความรักใดๆจากหัวใจที่แท้จริง หากพวกเขามีแรงใจที่เห็นแก่ตัวพวกเขาก็ให้ความรัก หากพวกเขาไม่มีแรงใจที่เห็นแก่ตัว พวกเขาจะมีทัศนคติ "ไม่สนใจ" แล้วลูกจะอย่างไร? ให้ความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ให้พร อย่ารับความทุกข์และอย่าก่อให้เกิดความทุกข์ ดุสิ ลูกทุกคนได้รับโอกาสแล้ว แม้แต่บัปเตตาก็รู้สึกยินดี (มีแขก VIP มาเข้าร่วมพิธีประมาณ 250 คน) ลูกทุกคนที่มาจะทำบ้านให้เป็นอาศรมใช่หรือไม่? ลูกจะทำเช่นนั้นใช่หรือไม่? ลูกจะทำเช่นนั้นหรือไม่? ลูกแน่ใจหรือไม่? หรือว่าลูกอ่อนแอในเรื่องนี้เล็กน้อย? ผู้ที่คิดว่าไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น พวกเขาจะต้องอดทนเล็กน้อย พวกเขาต้องใช้พลังในการยอมรับปรับตัว... เพราะผลของพลังของความอดทนนั้นหวานชื่นมาก ลูกต้องอดทน แต่ผลนั้นหวานชื่นมาก ดังนั้น ลูกที่สัญญาอย่างแน่วแน่มั่นคงว่า ลูกจะทำให้ทุกบ้านเป็นสวรรค์ ลูกจะสร้างวัด ลูกจะสร้างอาศรม ยกมือขึ้น อย่ายกมือขึ้นเมื่อเห็นคนอื่นทำเช่นนั้น บัปเตตาคะพิจารณาถึงเรื่องนี้ อย่ายกมือขึ้นเมื่อเห็นคนอื่นยกมือ แต่ให้ยกมือขึ้นอย่างซื่อสัตย์ ยกมือของจิตใจที่แท้จริงของคุณขึ้น ยกมือของจิตใจของคุณขึ้นมา อัจชะ ดาดี ลูกจะให้รางวัลอะไรแก่พวกเขาสำหรับสิ่งนี้? ใช่ พูดเลย ดาดี วัดมากมายจะถูกสร้างขึ้น ดังนั้น ลูกจะให้รางวัลอะไรแก่พวกเขา? (ให้พวกเขาพาสมาชิกในครอบครัวของพวกเขาที่นี่) นั่นไม่ใช่รางวัลที่ลูกให้ นั่นคือการให้งานกับพวกเขา (อะไรก็ตามที่บาบาปรารณา) ลูกจะได้รับรางวัล มันไม่ใช่เรื่องใหญ่... แต่มี "แต่" เมื่อลูกไปจากที่นี่ จงนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงตนเองผ่านดาร์นาของคุณ และหลังจาก 15 วันหรือหนึ่งเดือน ให้เขียนผลลัพธ์ของคุณ ผู้ที่ไม่ก่อให้เกิดความทุกข์หรือรับความทุกข์ในสถานการณ์ใดๆ เป็นเวลาหนึ่งเดือน จะได้รับรางวัลที่ดีมาก ขอแสดงความยินดี หากลูกสามารถมาได้ หากมาไม่ได้ รางวัลนั้นจะถูกส่งไปที่ศูนย์

บัปเตตาได้รับการจัดจรัสถึงจากลูกๆทั้งหมดในดินแดนนี้และในต่างแดน ไม่ว่าลูกจะส่งมาทางโทรศัพท์ จดหมาย หรือจากหัวใจของคุณ เพื่อเป็นการตอบแทน บัปเตตาจะให้พรและความรักและความระลึกถึงหลายล้านเท่าแก่ลูกทุกคน

จากบารัตและจากต่างแดน

ถึงลูกทุกคนในทุกหนแห่งที่มีสิทธิ์ได้รับความรักของพระเจ้า ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมดในทุกหนแห่งที่อยู่อย่างเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ถึงผู้ที่ปราศจากอุปสรรค ปราศจากความคิดที่เป็นบาป และผู้ที่อยู่อย่างปราศจากความคิดที่ไร้ประโยชน์ ถึงลูกทุกคนที่โอบรับด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงตนเอง และเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นเปลี่ยนแปลงตนเองด้วย ถึงลูกที่มีหัวใจที่ซื่อสัตย์ซึ่งให้ชาวแก๊ปพาดาดด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ ความรักและระลึกถึงหลายล้านเท่าจากบาบาในรูปของผู้ปลอมประโลมใจ ในรูปของพ่อ ครู และสัตกูรู รัก ระลึกถึง และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกเป็นประชากรแห่งแสงและพลังที่มีชีวิตซึ่งแสดงให้ดวงวิญญาณที่เร่ร่อนได้เห็น
จุดหมายปลายทางที่ถูกต้อง
เพื่อแสดงให้ดวงวิญญาณที่เร่ร่อนได้เห็นจุดหมายปลายทางที่ถูกต้อง จงกลายเป็นประชากรแห่งแสงและพลังที่มีชีวิต สำหรับสิ่งนี้ ให้ใส่ใจกับสองสิ่ง: 1) รับรู้ถึงความปรารถนาของแต่ละดวงวิญญาณ เช่นเดียวกับที่แพทย์ที่ดีรู้วิธีที่จะจับชีพจรของใครบางคน ในทำนองเดียวกัน ให้ใช้พลังในการแยกแยะของลูกอยู่เสมอ 2) เก็บประสบการณ์ของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดไว้กับตัวลูกเสมอ จงมีเป้าหมายว่าไม่ต้องบอกเล่าอะไรให้ใครฟัง แต่จงให้ประสบการณ์ของทุกความสัมพันธ์และทุกพลังกับผู้อื่น

คติพจน์: แทนที่จะแก้ไขผู้อื่น จงรักษาสายสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อ

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สร้างสมบุคลิกภาพของความสูงส่งและความบริสุทธิ์ทางจิตวิญญาณ

จงรักษารูปดั้งเดิมและพรของลูกไว้ในสำนักของลูกอยู่เสมอ และร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์และการหลงลืมทั้งหมดจะจบสิ้นลง เวลานี้ จงไม่รู้แม้กระทั่งสาเหตุของความไม่บริสุทธิ์และการหลงลืม เพราะรูปและชั้นสการ์เหล่านี้ไม่ใช่ของลูก แต่เป็นของชาติเกิดก่อนหน้านั้นของลูก ตอนนี้ลูกเป็นบราห์มิน ในขณะที่ชั้นสการ์เหล่านั้นและรูปนั้นเป็นของศูทร การได้สัมผัสถึงรูปและชั้นสการ์ของตนว่าเป็นของผู้อื่นนั้น เรียกว่าการมีความรักและละวาง